

Прѣстѣпленіето на Писанка.

I.

Хубавата Писанка живѣла по царски. Хранѣли я доволно, прѣдоволно. Дѣцата я галѣли, милвали и си играели съ нея. Вързали ѝ атлазена панделка. Най-послѣ отъ куклената люлчица ѝ направили криватче.

И какво повече отъ това? — Всичко има. Отъ всичко е доволна и сита е до гърло.

Но тя се полакомила за жълтата птичка, що скачала въ кафезчето. като живо топче, и чуруликала въ стаята.

Дълго стояла еднажъ Писанка край кафезчето и изведнажъ пѣхнала лапата си между теловетѣ. Уплашеното канарче запищѣло и безпомощно почнало да се блѣска въ кафезчето. Въ сжщата минута една ржка хубавичко шляпнала Писанка изотзадъ

Писанка зафучала, скочила на пода и се скрила подъ миндеря.

II.

„Истина, тази птичка е много вкусна — размишлява Писанка подъ миндеря. Хмъ! Непрѣменно трѣбва да пипна тази дяволита птичка“.

Въ сжщия день дѣцата играли въ градината.

— Гледайте, гледайте, олеле-е! . . — извикала изведнажъ Вѣрка. — Писанка носи въ зѣби нашето канарче.

Развикали се изплашено дѣцата и кое-какъ могло спуснали се да гонятъ разбойницата Писанка. Бързо я уловили и отнели нещастното канарче. Но Писанка отъ злина сполучила да издраще ржцѣтѣ на Вѣрка, послѣ зафучала и се покачила на едно дърво.

III.

Горката птичка не могла вече да диша, и дѣцата плакали надъ нея.